

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (The Socialist Republic of Viet Nam)

- เป็นประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนที่มีบทบาทสำคัญด้านความมั่นคงในภูมิภาค เป็นหนึ่งในรัฐที่อ้างสิทธิทางทะเลในประเด็นทะเลจีนใต้
- พยายามเพิ่มบทบาทของประเทศในเวทีภูมิภาคและเวทีโลก โดยเป็นเจ้าภาพการประชุมสุดยอดผู้นำ APEC เมื่อปี 2560 เป็นประธานอาเซียนในปี 2563 ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกไม่ถาวรประจำคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (UNSC) วาระปี 2563 - 2564 และได้ดำเนินนโยบายทางการทูตแบบ omni-directional โดยเน้นการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับมหาอำนาจอย่างสมดุล เช่น ในปี 2566 ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาและประธานาธิบดีจีนเวียดนามอย่างเป็นทางการ และส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับกลุ่มประเทศใหม่ ๆ เช่น ประเทศในภูมิภาคยุโรป ลาตินอเมริกาและแอฟริกา
- ไทยกับเวียดนามได้ยกระดับความสัมพันธ์เป็น “หุ้นส่วนยุทธศาสตร์รอบด้าน” (Comprehensive Strategic Partnership: CSP) ในช่วงการเยือนเวียดนามของนางสาวแพทองธาร ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เมื่อ 15-16 พฤษภาคม 2568 ซึ่งถือเป็นความสัมพันธ์ระดับสูงสุด โดยเวียดนามมีความสัมพันธ์ในรูปแบบ CSP กับ 13 ประเทศ (รวมไทย) ในประเทศสมาชิกอาเซียน มีกัมพูชาเลเซีย อินโดนีเซีย และสิงคโปร์
- เวียดนามมีความตกลงการค้าเสรีทั้งสิ้น 17 ฉบับ ครอบคลุม 55 ประเทศ ซึ่งเอื้อต่ออุตสาหกรรมการผลิตเพื่อส่งออกและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของเวียดนาม

ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่	331,690 ตารางกิโลเมตร (ประมาณร้อยละ 65 ของไทย)	ประธานาธิบดี	นายเลือง เกือง (Luong Cuong)
เมืองหลวง	กรุงฮานอย	นายกรัฐมนตรี	นายฟาม มิงห์ จิ่งห์ (Pham Minh Chinh)
ประชากร	102.937 ล้านคน (ตุลาคม 2568)	รัฐมนตรีต่างประเทศ	นายเล หว่าย จุง (Le Hoai Trung)
ภาษาราชการ	เวียดนาม	วันชาติ	2 กันยายน
ศาสนา	ไม่มีศาสนาประจำชาติ อย่างไรก็ตาม ประชาชนร้อยละ 12.2 นับถือพุทธศาสนา (นิกายมหายาน)	วันสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทย	6 สิงหาคม 2519 (ค.ศ. 1976)

ข้อมูลเศรษฐกิจ ปี 2568

GDP	484.73 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (ไทย 558.57 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)	สกุลเงิน	ด่ง (อัตราซื้อ 823.95 ด่งต่อ 1 บาท) (ธันวาคม 2568)
GDP per Capita	4,986 ดอลลาร์สหรัฐ (ไทย 7,940 ดอลลาร์สหรัฐ)	เงินทุนสำรอง	80 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (ไทย 282 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)
GDP Growth	ร้อยละ 8.02 (ไทย ร้อยละ 2.2)	อัตราเงินเฟ้อ	ร้อยละ 3.4 (ไทย ร้อยละ -0.1)
ทรัพยากรสำคัญ	แร่ฟอสเฟต น้ำมันและก๊าซธรรมชาตินอกชายฝั่ง ถ่านหิน แร่บ็อกไซต์ ไม้ซุงและป่าไม้ นอกจากนี้ เชื่อว่าเวียดนามมีปริมาณสำรองแร่หายาก (rare earth) มากเป็นอันดับที่ 2 ของโลกรองจากจีน		
อุตสาหกรรมหลัก	อาหารแปรรูป สิ่งทอ รองเท้า ผลิตเครื่องจักร เหมืองแร่ ถลุงเหล็ก ปูนซีเมนต์ ปุ๋ยเคมี ยางรถยนต์ น้ำมัน โทรศัพท์มือถือ และกระดาษ		
สินค้าส่งออกที่สำคัญ	คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ โทรศัพท์มือถือและอุปกรณ์เสริม เครื่องจักรและอุปกรณ์ สิ่งทอ และรองเท้า		
ตลาดส่งออกที่สำคัญ	สหรัฐอเมริกา จีน สหภาพยุโรป อาเซียน เกาหลีใต้		
สินค้านำเข้าที่สำคัญ	อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ เครื่องจักรและอะไหล่ ผ้า เหล็ก และวัสดุพลาสติก		
ตลาดนำเข้าที่สำคัญ	จีน เกาหลีใต้ อาเซียน ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป		

สถิติที่สำคัญไทย - เวียดนาม

มูลค่าการค้าไทย-เวียดนาม	เวียดนามเป็นคู่ค้าอันดับที่ 6 ของไทยในโลกและอันดับที่ 2 ของไทยในอาเซียนรองจากมาเลเซีย ส่วนไทยเป็นคู่ค้าอันดับที่ 7 ของเวียดนามในโลกและอันดับที่ 1 ของเวียดนามในอาเซียน โดยเมื่อปี 2568 การค้าทวิภาคีระหว่างไทยกับเวียดนามมีมูลค่า 23,644.09 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปี 2567 ร้อยละ 13.14 โดยไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า 1,929.64 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
สินค้าส่งออกของไทย	คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ รถยนต์ประกอบสำเร็จ เครื่องจักร อุปกรณ์และอะไหล่ เครื่องใช้ไฟฟ้า วัสดุพลาสติก
สินค้านำเข้าจากเวียดนาม	เครื่องจักร อุปกรณ์และอะไหล่ คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ โทรศัพท์และอุปกรณ์เสริม น้ำมันดิบ ยานพาหนะและอะไหล่
การลงทุน	ไทยเป็นผู้ลงทุนต่างชาติอันดับที่ 9 ในเวียดนาม มีโครงการทั้งหมด 757 โครงการ มูลค่าการลงทุนสะสมถึงเดือนธันวาคม 2567 รวม 14,635.52 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และอยู่ในอันดับที่ 2 ของนักลงทุนจากอาเซียนรองจากสิงคโปร์ โดยสาขาการลงทุนที่สำคัญ ได้แก่ (1) อุตสาหกรรมการผลิตและแปรรูป (2) การผลิตและจำหน่ายไฟฟ้า แก๊ส น้ำ เครื่องปรับอากาศ (3) ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ (4) คำส่งและคำปลีก ขอมรถยนต์ รถจักรยานยนต์ และ (5) เกษตรกรรม ป่าไม้ และประมง
การท่องเที่ยว	ในปี 2568 มีชาวเวียดนามเดินทางเข้ามาไทย 660,368 คน ลดลงจากปี 2567 ร้อยละ 32.9 (แต่ไทยยังเป็นจุดหมายการท่องเที่ยวอันดับที่ 1 ของชาวเวียดนาม) ขณะเดียวกัน มีชาวไทยเดินทางเข้าเวียดนาม 457,775 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.5 จากปี 2567
คนไทยในเวียดนาม	ประมาณ 700-800 คน โดยพำนักอยู่ในกรุงฮานอยและจังหวัดใกล้เคียงประมาณ 1,200 คน พำนักอยู่ในนครโฮจิมินห์และจังหวัดใกล้เคียงประมาณ 300-400 คน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพนักธุรกิจ พนักงานบริษัท และแม่บ้าน (ประมาณการวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2569)
คนเวียดนามในไทย	ประมาณ 5,700 คน (ส่วนใหญ่เป็นแรงงานและนักเรียนนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)
สำนักงานของไทยในเวียดนาม	กรุงฮานอย: สถานเอกอัครราชทูต สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ สำนักงานผู้ช่วยทูตฝ่ายทหาร สำนักงานส่งเสริมการลงทุน และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด นครโฮจิมินห์: สถานกงสุลใหญ่ สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสำนักงานธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย
สำนักงานของเวียดนามในไทย	กรุงเทพมหานคร: สถานเอกอัครราชทูต / ขอนแก่น: สถานกงสุลใหญ่ / อยุธยา: สถานกงสุลใหญ่